

Publicerad 2011-02-09 18:45 av stulen

Tänk Något Vackert

Sandens korn är som silke mot mina nakna fötter.

Havets vågor är som ljuva toner för mitt öra.

Solens nedgång är som att se, för första gången.

Upplevelse.

Jag klär av mig.

Jag blir jag.

Böjer mig ner och sköljer bort mitt smink.

Jag ska vara jag.

Vattnet är kyligt.

”Här ska jag förevigt stanna”

Tjuter jag och går sakta djupare.

Vattnet når mig till bröstet som fryser.

Lycka.

Tårar rinner ner för min kind.

Min kind.

Äntligen bara min kind.

Går djupare.

Vattnet når till mina axlar.

Mina nakna axlar.

Ingen mer börda att bära.

Vad skönt det ska bli att dö.

Jag ler lyckligt och dyker sedan till havets botten.

Där ska jag förevigt stanna.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren stulen med Poeter.se id #36386 innehar upphovsrätten